

TÜRKİYE'DE BİR DAHA SEÇİM OLACAK MI?

A slında bu soru sadece bizim sorduğumuz bir soru değil. Türkiye ve Kürdistan'da yaşayan milyonlarca insan bu soruyu soruyor ve cevabını merak ediyor.

7 Haziran 2015 genel seçimi öncesinde dönemin başbakanı Ahmet Davutoğlu, katıldığı bir TV programında kendisiyle program yapan su-

nucuya "Bizim milletimizin önemli bir özelliği vardır: seçimlere inanır ve seçim sonuçlarını saygıyla kabullenir" diyordu ve hükümetin başındaki kişi olarak bu durumu kendileri için avantaja çevirmekten bahsediyordu. Aradan fazla değil 5 sene geçti ve AKP- MHP eliyle seçim kanununun değiştirilmesi gündeme geldi ve bu kez başka bir partinin başında olan

aynı Davutoğlu, "Anadoluyu ayağa kaldırmak"tan bahsediyor.

Neden? Çünkü artık varolan siyasi iktidarın seçimle vb ile değil, başka şeylerle ilgilendiği açık. Her şeyi iktidarlarını kaybetmemek üzere kuruyorlar ve bu konuda seçim vb umurlarında değil.

2

MÜCADELE BİRLİĞİ

20 Temmuz 2020- 560 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

GELİYOR GELMEKTE OLAN

Derler ki deve kuşu, düşmanı karşısında o koca gövdesini saklamak için başını kuma gömer. Böylece düşman görünmez olur. O düşmanı görmüyorsa, düşman da onu görmüyordur! Deve kuşu, sorunları yok saymakla özdeşleşmiş bir hayvandır.

Siyasette "deve kuşu ekolü" diye bir eğilimden bahsedilecek olsa, "bizim" hükümet açık ara önde gelir! RTE, 2002'de henüz başbakan değilken, Moskova gezisinde, bir Kürt işçinin "Kürt sorunu çözülmeli" sözüne şöyle karşılık vermişti: "(Sorun var) diye inanmayacaksınız, 'yok' diye inacaksınız. 'Sorun var' diye inayacaksan sorun olur, 'yok' dersen sorun ortadan kalkar. Biz diyoruz ki, böyle bir sorun yok."

İşte bu bakış açısı dinci faşizmin resmi düşünce yapısını özetler. Sorunları saptamak, çözümlenmek ve çözümlenemeyen sorunları bulmak yerine sorunu görmezden gelme yoludur bu. Özellikle ekonomi alanında sorunları ortaya koyan istatistiklerle bu kadar uğraşmaları, görünür olanı görünmez kılmaya çalışmaları bundandır.

Ekonomi yönetiminin en tepesindeki isimlerden Hakan Yurdakul, hükümetin bu "deve kuşu siyaset ekolü"nü ekonomi alanına taşıırken, bu saçmalığı adeta teori katına yükseltiyor: "Ekonomi denilen şeyin yarısından azı gerçektir, yarısından çoğu

algıdır. Hepiniz ekonominin kötü olduğu konusunda ittifak halinde olursanız, ekonomi hakikaten kötü durumda olur. Eğer hepimiz ekonominin iyiliği konusunda fikir birliği içinde olursanız ekonomi daha iyi olur, bu açık."

Mesela işsiz sayısı, çalışan işçi sayısını geçmiş ama, istatistiklerle oynayıp işsizliği düşürürsünüz her şey düzelir, "bu (kadar) açık"!

Şaka değil, hükümetin yaptığı tas-tamam bu! Bütün çaba gerçekliğin gizlenmesi, "algı operasyonu" yani. 72 kanal, yüzlerce basılı yayın, trol ordusu, reklam panoları... tüm hepsi bunun için.

2

Rojava Devrimi'nin 8. Yılı

8 yıl önce emperyalizmin kana buladığı Suriye'de sermaye iktidarı ve faşizmin her türlü sömürü, katliam ve soykırımlarına maruz kalan Ortadoğu ve dünya halklarına umut oldu.

Yaşasın Rojava Devrimi!
Biji Şoreşa Rojava

2

EDİTÖR

HEPSİ BİR VERDE- 1

Dinci faşist iktidarın attığı tüm adımlar bir noktaya işaret ediyor: Tekelci sermaye sınıfı, çok daha kanlı, kendini hiç bir yasayla sınırlamamış, bir faşist diktatörlüğün hazırlığını yapıyor.

Vurguyu tekelci sermaye sınıfına, tekelci sermaye sınıfının en iri, en güçlü kesimine bilerek yapıyoruz. Bu nokta önemli zira, hemen herkes dinci faşist iktidarın attığı adımları bu iktidarın başındaki adamın kişisel özelliklerine, hırslarına, vb vb. bağlama eğiliminde.

Böyleleri, dinci faşist iktidarın gerçekte tekelci sermaye sınıfının kanlı, şoven, faşist diktatörlüğünden başka bir şey olmadığını bilerek ya da bilmeyerek gözlerden çıkarıyorlar.

Dinci faşist iktidarın arkasındaki sınıfı, toplumsal güçleri bilinçsizce gizleyenler artık düzeltmeli; bilerek yapanlar ise teşhir edilmeli. Komünist Enternasyonal VII Kongresi, neredeyse tüm çalışmalarını faşizmin sınıf karakterini, faşizmin toplumsal taşıyıcılarını ortaya çıkarmak için boşuna ayırmadı.

Tekrar etmekten bir zarar olmaz: Dinci faşist iktidarın icracısı olduğu faşist diktatörlüğün arkasındaki sınıfsal güç, en somut haliyle söylersek, Koçlar, Sabancılar, Eczacıbaşılar ve diğer iri tekelci birliklerdir. Faşizmin toplumsal taşıyıcıları bunlardır ve elbette bunlarla birlikte emperyalist mali sermayedir; emperyalist devletlerdir.

Evet, dinci faşist iktidarın amacı, emekçi sınıflara ve Kürt halkına karşı yürüttüğü iç savaşı, faşist diktatörlüğün daha kanlı, hiç bir yasayla sınırlanmamış biçimini kurup oturtmak.

2

HEPSİ BİR YERDE- 1

Baş tarafı 1. sayfada

Ne var ki Türkiye ve Kürdistan'da, emekçi sınıfların ve Kürt halkının, daha genelleştirirsek, birleşik devrimin toplumsal güçlerinin sert bir mücadelesi varken bu amacına ulaşması o kadar kolay değil. Bunun için bazı koşulları yerine getirmesi gerek. Bu koşullardan birisi, burjuva muhalefet partilerini "mili birlik ve beraberlik ruhu" etrafında birleştirmek.

Bunun için vesileler, bahaneler gerek. Ortada bir bahane yoksa yaratılır. Ayasofya müzesinin Camiye çevrilmesi böyle bir bahane oldu. Bu olayda, CHP'den Saadet Partisine, İYİ Partiden MHP'ye kadar bütün gerici/faşist burjuva partilerin dinci faşist iktidar ve onun başının arkasında, ağaç dalına konmuş kuşlar gibi dizildiklerini gördük.

Daha öncesinde de görmüştük. Afrin, Cerablus, El Bab'ın işgali; Suriye'ye saldırı durumu, en son Gri Spi ve Serekaniye işgali, burjuva muhalefet partilerinin dinci faşist iktidara desteklerini açıklama bahanesi oldu.

Son örnek, Ermenistan-Azerbaycan arasındaki çatışmada karşımıza çıktı. Bu çatışma çıkınca dinci faşist iktidarın başı, şovenizmi körükleme fırsatını kaçırmamak için anında üst perdeden atıp tutmaya, tehditler savurmaya başladı. Onu, "Ermenistan aklını başına toplasın, Azerbaycan'ın yanındayız" tehditkar açıklamasıyla Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu izledi. Ama elbette kambarsız düğün olmazdı.

Savunma Bakanı Akar sazı eline aldı ve şunları söyleyiverdi: "Azerbaycanlı gardaşlarımızla yapılan her türlü saldırıya karşı bundan önce nasıl Azerbaycanlı gardaşlarımızla beraber olduysak bundan sonra da olmaya devam edeceğiz. Azerbaycanlı gardaşlarımızla bir ve beraberiz, acılarını yüreğimizde hissediyoruz; biz Türkiye Cumhuriyeti Devleti olarak, TSK olarak ne yapmamız gerekiyorsa bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da yapmaya devam edeceğiz. Bundan kimsenin şüphesi olmasın"

Bir şey yapabileceklerinden ya da bu güne kadar yaptıklarından farklı bir şey yapabilecek durumda olduklarından değil, şovenizmi kıskırtmak için bu açıklamalar. Hulusi Akar'ın komik biçimde "gardaş" demesinden belli. Sanki "gardaş" değil de "kardeş" dese Azeriler anlamayacakmış gibi!

Elbette önemli değil. Önemli olan şu, dinci faşist iktidardan art arda böyle açıklamalar gelince, gerici/faşist burjuva partiler anında durumdan vazife çıkarıp koroya katılıyorlar. Onlar da "gardaşlarını" yalnız bırakmayacaklarına dair yemin üstüne yemin ettiler.

Meclis budur işte. Hepsi bir yerde. Hepsi dinci faşist iktidarın arkasında.

Ne yapmalı?

Yerimizin darlığı ve konunun önemi nedeniyle bu sorunun yanıtını da bir sonraki makede ele alacağız.

GELİYOR GELMEKTE OLAN

Baş tarafı 1. sayfada

Merkez'in döviz stokları sıfırlanmış. Kamu bankaları yılın ilk yarısında muazzam zarar etmiş. Bütçe delik deşik olmuş. Faizler negatifte. Neredeyse döviz faizleri bile eksiye düşecek. Borçluluk oranı almış yürümüş. En makyajlı veriler bile korkunç bir tablo seriyor ortaya. Ama telaşa mahal yok! Nasıl olsa "ekonomi denilen şeyin yarısından azı gerçektir" değil mi! Hep birlikte ekonomi iyidir deriz sabah akşam, her şey düzeldir!

Bu arada insanlar çöplerden yiyecek topluyormuş, kapı kapı "atık yemek" istiyormuş, işsizlik-

miş, bunalımmış, iflasarmış, intiharlanmış... görmeyin bunları!

Bu hokkabazlık numarasını deneyen hep o geldi çağlar boyu. Yok sayarak, görmeyerek, saklayarak kurtulabileceklerini sandılar katı gerçeklerden. Sakladılar, açığa çıktı. Çarpıttılar, doğrusu öğrenildi. Baktılar olmuyor, yasakladılar, susturmaya çalıştılar. Durdu insanlar, o da bir yere kadar. Sonra o sınır da aşıldı.

Sözün özü, yaşamın katı gerçekleri ve kesin hükmü karşısında ne deve kuşu siyaseti işe yarar, ne yasaklar, baskılar. Geliyor gelmekte olan!

TÜRKİYE'DE BİR DAHA SEÇİM OLACAK MI?

Baş tarafı 1. sayfada

Farklı düşünenlerin HDP'nin 7 Haziran'da meclise kaç milletvekili soktuğuna ve şimdi kaç milletvekilinin kaldığına; ya da son yerel seçimlerde elde edebildikleri belediyelerin kaç tanesinin ellerinde kaldığına bakmaları yeterli.

Şimdi soru şudur: Bu vakitten sonra hâlâ

seçim paradisine inanabilecek, dahası bu parodiye ortak olabilecek bir tane aklıbaşında işçi, emekçi, yoksul Kürt ve Alevi kalmış mıdır? Ya da soruyu şöyle soralım: Kafası reformizm ve oportünizmle sakatlanmamış bir işçi, emekçi, yoksul Kürt ve Alevi var mıdır ki, hâlâ aynı yavan lapayı yemekte bir sakınca görmesin?!

İsrail'de Protestolar

İsrail halkları, hakkındaki yolsuzluk iddiaları ve koronavirüsle mücadelede başarısız olduğu için Başbakan Netanyahu'nun istifası için eylemlerine devam ediyor.

18 Temmuz'da Batı Kudüs'teki Başbakanlık konutu ve Tel Aviv'deki Rabin Meydanı'nda düzenlenen eylemlere binlerce kişi katıldı. Eylemciler, Batı Kudüs'te polis barikatla korumaya almaya çalıştığı Başbakanlık konutu önüne kadar ulaşmayı başardı. Polis tazyikli su ile saldırarak kitleyi dağıtmaya çalıştı.

Tel Aviv'de bir parkta toplanan kitle yolu kapatmak istediğinde polis biber gazları ile saldırdı ve çok kişiyi gözaltına aldı. Eylemler gece geç saatlere kadar sürdü.

İsrail protestolarını körükleyen, hükümetin Covid-19 politikaları oldu. Günde 1000'den fazla yeni koronavirüs vakası yaşanınca yeni kısıtlamalara başvurulmuştu. Mağazalar, marketler ve diğer halka açık mekanlar hafta sonları kapanırken, res-

toranların teslimat kısıtlandı. İsrail Hükümeti ekonomik kaygılarla Mayıs ayı başlarında "normalleşme"ye geçmişti. Netanyahu, halkın öfkesini bastırabilmek için geçtiğimiz günlerde maddi destek yapacağını açıklamıştı. Halk ise Covid-19'a karşı ciddi önlemler alınmasını ve aşı geliştirilmesini istiyor.

İsraililer, 11 ve 14 Temmuz'da da binlerce kişilik eylemlerle protestolar düzenlemişti.

Van'da 56. Ceset

Van'da 27 Haziran'da göle açılan mülteci tekninin batması sonucu kaybolan mültecilerden 2'sinin daha cansız bedenine ulaşıldı.

Gevaş ilçesi Altınbaş Mahallesi'nden açılan ve bir daha haber alınmayan tekne ile içindeki kişilerin cansız bedenlerin çıkarılması için Jandarma İç Güvenlik Timleri, Su Altı Arama Kurtarma (SAK), Jandarma Arama Kurtarma (JAK) ile Sahil Güvenlik ekipleri, ROW cihazlarıyla Çarpanak Adası açıklarında çalışmalarını sürdürüyor. Bu sabah yeniden başlatılan çalışmalarda 2 kişinin daha cansız bedeni bulundu. Böylece ulaşılan cansız beden sayısı 56'ya yükseldi.

Cansız bedenler, Van Büyükşehir Belediyesi cenaze araçlarıyla Van Adli Tıp Kurumuna götürüldü.

Kadının Adı...

Dünyanın dört bir köşesinde kadınlar varolma mücadelesi veriyor. Yüzlerce yıldır süren bir mücadele bu. Kölenin kölesi, ezilenin ezileni... Kobane'de, Rojava'da, Mısır'da, Türkiye'de, Şili'de, Amerika'da mücadelenin en önünde gidiyor kadınlar...

Kaybedecekleri çok şey olduğu gibi, kazanacakları da çok şeyleri var.

Ancak öyle "hak"lar var ki kadınların mücadele ettiği, "bu kadar da olmaz" diyorsunuz. "Hangi çağda yaşıyoruz?"... Oysa daha dün coğrafyamızda kadınlar zincire vurulup köle diye satılmıyor muydu? O kadınları da kurtaran yine kadınlardı...

Bu defa uğrak yerimiz Afga-

nistan ve Sudan... Kadınlar çağlar öncesinde kazanılmış haklar için mücadele ediyor.

Adım Nerede?

Afgan kadınlar, "isimlerini söyleyebilmek için" bir mücadele yürütüyorlar. Afganistan'da kadınlar ismini dahi bir yabancıya söyleyemiyor, bir yerde yazamıyorlar. Hastaneye gittiklerinde kayıtlarda, reçete yazılacağına, evlenirken düğün davetiyesinde, öldükleri zaman ölüm belgesi hatta mezar taşlarında isimleri yazılmıyor!...

Sadece yüzleri değil, bedenleri de burkalar ardına saklanan kadınlar neredeyse 3 yıldır "Adım Nerede" diye kampanya sürdürüyor, mücadele ediyor.

Kadınların isimlerinin kullanılması bazı bölgelerde ailelerine ha-

karet olarak algılanırken, birçok Afgan erkek de kız kardeşlerinin, eşlerinin ya da annelerinin isimlerini kamusal alanda kullanmaktan kaçınıyor, bu durum "namussuzluk" ya da "utanç verici" olarak görülüyor. Kadınlar genelde ailenin yaşça en büyük erkeğinin annesi, kızı, kız kardeşi ya da karısı olarak adlandırılıyorlar. Afgan kanunlarına göre doğum belgesinde sadece babanın adı yazılıyor.

Kadınlar, kendi isimlerini kullanmanın "en temel hakları" olduğunu düşünerek isim haklarını istiyorlar. Kampanyada kimliklere anne adının yazılması aşamasına ulaşmaya çok yaklaştı.

Tüm Haklarımızı İstiyoruz

Sudan'da ise kadınlar, Ömer El-Beşir diktatörlüğüne karşı mücadelesinde galip geldi. Açık şeriat hükümlerinin uygulandığı Sudan'da kadınların mücadelesi sonucu "kadın sünneti" kaldırıldı, seyahat etme özgürlüğü elde edildi...

El-Beşir döneminde kadınların sokakta satış yapmaları, eşleri ya da

akrabaları olmayan erkeklerle arkadaş olmaları, saçlarını örtmemeleri ve pantolon giymeleri suç. Cezası ise tutuklama, kırbaçlama ve idam cezası... Ayrıca "Ahlak Polisi" suçlu buldukları kişileri toplum önünde şiddet uygulayarak cezalandırabilme hakkına sahip.

Geçtiğimiz yıl ayaklanan Sudan halkının en önünde yer alan kadınlar, hükümetin reform paketi ile 30 yıl boyunca kadınlara uygulanan zinaya karşı kırbaç, sünnet, din değiştirmenin yasak olması, seyahat etmek için izin almasını gerektiren yasalar kaldırıldı. Kadınlar artık çocukları ile birlikte seyahatlerini, eşlerinin ya da eski eşlerinin iznini almadan gerçekleştirebilecek. Ve herhangi bir kişi, cinsel yönelimi nedeniyle idam edilemeyecek, kırbaçla cezalandırılmayacak.

Kadınların talepleri bununla bitmiyor elbette. Mecliste %50 kadın temsiliyeti ve erkeklerle eşitliğin sağlanması adına çok sayıda talebin mücadelesi devam ediyor.

Sağlık Emekçileri De Hasta

Gana'da 2000'den fazla sağlık çalışanı Covid-19'a yakalanınca eylem yaptı. Sağlık emekçileri hükümetten yeterli koruyucu ekipman, sağlık tesislerinde enfeksiyon önleme protokolleri uygulanmasını ve test sonuçlarının hızlı işlenmesini istiyor.

Gana, Batı Afrika'da pandemide en çok etkilenen 2. ülke. Ve sağlık emekçilerinin içinde bulunduğu durum, sağlık alanında büyük bir felakete yol açabilir. Hastalanan sağlık emekçilerinden 6'sı hayatını kaybetti, 183'ü izolasyon merkezinde tedavi görüyor, diğerleri çalışmaya devam ediyor.

Bursa'da İşçiler Zehirlendi

Bursa'da Bosch Fabrikası'nda, işçiler akşam yemeğinden zehirlendikleri için hastaneye kaldırıldı.

Bursa NOSAB'ta faaliyet gösteren Bosch Fabrikası'nda çalışan işçiler, ishal, kusma, karın ağrısı, halsizlik gibi semptomlarla hastaneye kaldırıldı. İşyeri temsilcileri, işçilerin Koronavirüs (Covid-19) dolayısıyla değil, besin zehirlenme-

sinden hastaneye kaldırıldığını söyledi.

08.00-16.00 vardiyasında çalışan işçilerin son olarak 150'sinin zehirlendiği belirtiliyor. Ayakta tedavi edilen işçilerin sağlık durumlarının iyi olduğu öğrenildi. Fabrikadan henüz resmi bir açıklama yapılmadı...

DÜNYADA HIÇBİR YER UZAK DEĞİLDİR

ABD'den patlayan kısa zamanda küresel özellik kazanan anti-kapitalist ayaklanmanın gerçek anlamı çağımızın bir devrim çağı olduğu gerçekliğine bağlı olarak anlaşılabilir.

Dünyada genişleyerek ve şiddetlenerek süren ayaklanma sömürgeciliği ve köleliği sembolize eden heykellere de yöneldi. Geçmişin bu yeniden değerlendirilmesi, sadece bununla sınırlı değildir. Daha bütünsel sınıfsal bir içeriğe sahiptir. Her devrimci sınıf, devrimci kitleler, tarihi yeni bir bakış açısıyla ele alır. Daha önce sonuca bağlanmış her olay yeniden irdelenir ve yeni sonuçlara ulaşılır. Yoğun eylem dönemi kendi içinde yoğun eleştiriyi de içeriyor.

George Floyd ayaklanması, ABD'nin dışına ulaştı. Günümüzde hiçbir büyük devrimci ayaklanma ülkenin sınırlarına hapsolmez, dünyaya yayılır. Günümüz dünya koşullarında değil böyle bir ayaklanma, küçük bir olay bile halkları eyleme geçirebiliyor. Bu ayaklanma, sadece ABD'yi değil, emperyalist kapitalist sistemi, dünyayı sarstı. Eski dünyayı sadece ezilen ve sömürülenler sarsabilir ve yıkabilir eşyanın doğası gereği. Bu dünya ki emekçilere yabancılaşmıştır. Onların dışında bir avuç kapitalistin gücüdür. Emekçiler bu gücü sarsmakla kalmayacak, onu yıkacaktır. Emegin kurtuluş yolu böyle açılır.

Proletarya, emekçi kitleleri de yanına çekecek, kapitalizmi yıkacak, kendi kurtuluşunu gerçek yapacak güç durumundadır. Bu ittifak son küresel ayaklanmada görüldüğü gibi sokakta, eylemde, isyan ve ayaklanmalarda sağlanır ve sağlanmaktadır. Proletaryanın gücü emekçiler blokunu yöneten ve harekete geçiren niteliktedir. Ancak devrimin gücü daha geniş halk kitlelerini kapsar. Bu durum, proleter sınıfa, burjuvazinin sınıf egemenliğini devirmesinde büyük bir üstünlük sağlıyor. Hareketin gücü tek tek ülkelerle sınırlı değildir. Bu güç dünya çapında oluşmuştur. Ayaklanan büyük insanlıktır. Büyük insanlığın bir bölümüdür. Daha büyük bölümünün ayaklanmaları önümüzdedir.

Kapitalist toplumsal sistemin her ciddi krizi sırasında ekonomik ve politik gücü elinde toplayanlar, geniş halk kitlelerini bizim yanımıza itiyorlar. Son süreçte kitlelerin büyük güçler haline gelişi, başka zamanda görülmedik kadar hızlı ve etkin. Bu büyük gücün varlığını ve yıkıcı devrimci etkisini oluşmakta olan büyük ayaklanmada ortaya koyacağı gün gibi açık. Yüzeysel olarak yaklaşımlar, kitlelerin git gide, daha doğrusu hızla güçlerini sokakta eylemde harekette birleştirmesi, salt nicel bir artış değildir. Niceliğin nitel dönüşümüdür. Bu gücün bir anda harekete geçmesi, kendi iç bütünlüğünün ortak amaçları için farklılıkların aşması nitel bir durumdur. Bu, devrimci bir güçtür ve devrimci fikirlerle hareket ediyor.

Ayaklanma burjuva baskı ve sömürü toplumunun sembollerini yıkmaya başlayıp, dahası sistemin kendisine saldırınca bunun devamını ya da yarın başlarına neyin geleceğini çok iyi anlayan bazı burjuva çevreler, kendi sınıfına açıkta şunu öneriyorlar: Gelin geçmişte yapılan ve bugün yapmakta olduğumuz hataları kabul edelim ve toplumu yeniden düzenleyelim vs. vs. Bu unsurların unuttukları şudur: Toplumsal ilişkiler, bu toplumun ilkeleri, temelleri üzerinde yeniden örgütlenemez. Toplumsal sistem bir takım öznel çabalarla kendi nesnel yasalarının bu toplumu getirdiği çöküşten kurtaramaz. Bu toplum kendi zorunlu içsel çelişkileri nedeniyle yeniden ve yeniden patlak veren ayaklanmalara sahne olacaktır. Evet, toplum kesinlikle yeni baştan örgütlenmelidir. Fakat bu kapitalizmin yıkılmasıyla birlikte gerçekleşir. Eski toplumun çelişkiler ve karşıtlıklar içindeki gelişiminin onu getirdiği nokta burasıdır. Devrimci fikirlerle hareket eden ayaklanmacılar bunun bilincindedir. Yeni bir dünyayı bu bilinçli insanlar, devrimci fikirlerle bilinçlice kuracaktır.

Ayaklanmacılar cephesi şu gerçekle tekrar tekrar karşı karşıya gelecektir: İktidarı ele geçirmek. Devrimci fikirler, bizi iktidar sorunun ivedi çözümüne götürüyor. Çok açıktır ki, yeni bir toplumu emegin devrimci iktidarına dayanarak kuracağız. Her ayaklanma iktidarın alınmasına kadar gitmeden ne kadar sürerse sürsün, dağılmaktan kurtulamaz. Devrimci iktidar mücadelenin süreklilik kazanması demektir. Bu, bizim sürekli gündeme getirdiğimiz bir sorundur. Ayaklanma anında bir çok toplumsal ve politik mevzi oluşuyor. Bu toplum içinde her mevzi, kullanacağımız her toplumsal olanak, örgütlenme, kesinlikle iktidarı ele geçirmenin, devrimin bir aracı olarak kullanılmalıdır. Devrim için bir mücadele mevzisi olarak kullanılmayan her araç, zamanla kitleler üstündeki etkisini yitirir. Kitleleri sistem içinde oyalar ve zaman içinde dağılır. Deneyimle biliyoruz ki, ayaklanma sırasında ortaya çıkan komite-meclis gibi ayaklanma organları, yeni bir ayaklanmada yeniden ortaya çıkar. Fakat iş oraya varmadan devrimci süreci sürdürerek, ayaklanma organlarını iktidar organlarına dönüştürebiliriz.

Anarşistlerle, reformistler aynı noktada buluşuyor. Onlara göre yeni bir topluma çeşitli politik ve toplumsal mevzileri (belediyeler, özerk bölgeler vb.) sayısı artırılarak varılır. Oysa devrim eksilmeler ve artmalarla gerçekleşmez. Eksilme ve artmalar niceldir. Oysa yeni bir topluma geçiş, nitel bir dönüşüm gerektirir. Hedefimiz mutlaka devrimi gerçekleştirmek olmalıdır.

Egemen güçlerle ezilen kitlelerin birbirleri karşısındaki güç durumunda meydana gelen değişim, halk yığınları açısından iktidarı ele geçirmeyi olanaklı

yapmıştır. Emekçilerin elinde olan bir çok sınıf örgütü ve mevzisi güç konununun ezilen ve sömürülenlerin lehine değişmesinin yarattığı koşulların ürünüdür. Sınıf mevzileri ve örgütleri, güç ilişkisi emekçilerin lehine kaldıkça varlığını sürdürürler. George Floyd'un katledilmesiyle başlayan yaz ayaklanması, dünyanın bütün ezilen ve sömürülenlerini dünya burjuvazisine karşı güçlü bir konuma getirdi. Burada devrimci politikamız, doğan yeni güç ilişkilerinden yararlanıp iktidar hedefiyle daha ileri gitmek biçiminde olmalıdır.

Sürekli ifade ediyoruz, elimizdeki güç devrimci bir güç olmalı. Çünkü ancak devrimci bir güç devrimi gerçekleştirebilir. Örgüt, iktidar kavgasında proletaryanın en etkin silahıdır. Uzlaşmacı siyasetler bu görüşün temelinde yatan devrimci fikri anlamıyorlar. Emekçi sınıf devrimci bir örgüt devrimci sınıf partisiyle amacını gerçekleştirebilir. Örgüte bakışta bizimle tüm küçük burjuva hareketler arasında temel fark budur.

Devrimci niteliğini yitiren işçi partileri git gide birer reformlar ve ödünler örgütü durumuna geldiler. Edilginleşen bu partiler, zamanla kitleler üzerindeki etkisini ve politik ağırlıklarını yitirdiler. Öyle ki, en sonunda burjuvaziden ödün bile koparamaz bir konuma geldiler. Proletaryayı ideolojik, politik mücadele ve örgüt olarak devrime hazırlayanlar devrimci sınıfı, devrimci nitelikte bir işçi partisi biçiminde örgütlenerek hedefine ulaşıyor. Siyasetler, ekonomizm, sendikacılık çerçevesini aşmayan sosyal reformist ve oportünist partilerin çabaları zorunlu olarak başarısızlığa uğrar.

Uzlaşmacı siyasetler dikkatleri kendi üzerine çekme çabası gösterir, kendilerini överken, emekçi kitleler her sokak çarpışmasında her grevde, her isyan ve ayaklanmada savaş kapasitesini pekiştiriyor, devrim eğitiminden geçiyor. Kısacası, militanlaşan bir sınıf olarak mücadelenin yeni aşamalarına hazırlanıyor. Bu topraklardaki ve dünyadaki reformistlerin başkaldırının, savaşan kitlelerin ne kadar gerisinde kaldığını her gün görüyoruz. Uzlaşmacı hareketlere benzemeyen devrimci kitleler devrimin güncelliği bilinciyle davranıyor. Bu da kitlelerin en küçük bir olaydan bile yararlanıp onu ileri taşımada ve büyük bir eyleme dönüştürmede etkin olmalarını

getiriyor.

Bu ayaklanmaya ilişkin değerlendirme yapan bir çok küçük burjuva yazar, yorumcu, analist ayaklanmanın sosyalizmle bağı yok saymak için özel bir çaba gösteriyor. Bunlara bakılırsa son yirmibeş yılda gerçekleşen tüm isyan ve ayaklanmalar, sosyalizm etkisi dışında kaldı. Bu tip değerlendirmeler, açıkça gerçeklerin üstüne bir örtü çekiyorlar. Oysa ki sosyalizmin devrimci fikirleri, çağımızın en etkileyici, en sürükleyici ve en dönüştürücü fikirleridir. Başkaldıran kitlelerin çağın bu en ileri fikirlerinin dışında kalması olanaklı mı? Kitlelerin üstündeki etkisi yalnızca hareketli komünistlerin kitlesel ve aktif bir güç olmalarından gelmiyor; devrimci kitlelerin içinde kapitalizme karşı etkin teorik, ideolojik silah olmasından ileri geliyor. Bilimsel sosyalizm ilkeleri kitlelerin bütün sosyal pratiği tarafından devralındığı için bu etki hızla genişliyor. Bu etkinin yüksek bir bilinç düzeyine yükseldiğini her ayaklanmada her siyasi devrimci açıklamada, bildirilerde, afiş ve sosyal medyada görebiliyoruz.

Kitle eylemlerinde sosyalist bir eğilimin, sosyal devrimci bir perspektifin olması şu anlama gelir ki, o da hareketin kapitalizmin ötesine ve ilerisine geçmeyi içerdiği. Bu burjuvazinin eylemlere şiddetli saldırması ve karalamalara başvurusunun temel bir sebebidir. Bu sebep tam da sınıflar savaşının şiddetlenmesinin ikna edici bir açıklamasını verir bize. Kapitalistlerin uygulayacağı veya uyguladığı şiddet derecesi ne olursa olsun, emekçiler sosyalizmle kazanacak.

Dünyada devrimci durumun gelişmesine bağlı olarak eylemler, eylemi yapanların sınırlı istekleri, hedefleri dışında, daha ileri dünya çapında devrimci etkiler yarattı. George Floyd ayaklanmaları sırasında olan da budur. Ayaklanma yalnızca ayaklanmacıları devrimciyleştirmek, dönüştürmekle kalmadı, bütün dünyada devrimci bir etki yarattı. Böylece dünyadaki devrimci mücadeleye yeni bir itiş verdi. Onu daha ileriye götürdü. Günümüzde devrimci eylemlerin dünyanın her yerinde etki yaratmasının engellenmesi olanaksızdır.

Sınıflar savaşı öyle bir aşamaya ulaştı ki, günümüzde dünyanın hiçbir yeri uzak değildir. Dünyada her yer devrimin etki alanı içindedir.

C. DAĞLI